

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia.....2013 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2013 r. poz. 727) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego (Dz. U. Nr 97, poz. 967, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2a:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przedsiębiorców posiadających świadectwo, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993, str.1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 6, str. 3, z późn. zm.), zwanego dalej «Rozporządzeniem Wykonawczym».",

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W miejscu uznanym, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, może zostać nadane przeznaczenie celne:

1) towarom niebezpiecznym;

2) towarom, których przewóz wymaga użycia transportu ponadgabarytowego;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 60, poz. 521, z 2007 r. Nr 144, poz. 1005 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 41.

3) towarom wymagającym specjalnego opakowania, które w wyniku przeprowadzenia rewizji zostałyby bezpowrotnie uszkodzone.

4. Czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być wykonane w miejscu uznanym, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wyłącznie w swoim imieniu i na swoją rzecz lub na rzecz przedsiębiorców posiadających świadectwo, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b lub c Rozporządzenia Wykonawczego.";

2) w § 3 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Miejsce wyznaczone lub uznane powinno być odpowiednio oznaczone tablicą informacyjną oraz oddzielone od pozostałej części terenu w sposób zapewniający identyfikację miejsca przedstawienia towaru.

4. Organ celny może odstąpić od żądania spełnienia warunków określonych w ust. 2 lub 3, w szczególności gdy miejsce wyznaczone lub uznane sąsiaduje z obszarem morskiego przejścia granicznego, wykorzystywane jest w transporcie kolejowym, znajduje się na terenie stałego lotniczego przejścia granicznego albo gdy wyznaczenie lub uznanie miejsca następuje w celu jednorazowego dokonania czynności przewidzianych przepisami prawa celnego.";

3) w § 5:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) ważnym interesem osoby ubiegającej się o uznanie miejsca.”,

b) w ust. 2:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w pozwoleniu na stosowanie procedury uproszczonej w miejscu, zgodnie z art. 253 ust. 3 Rozporządzenia Wykonawczego;"

- pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) w pozwoleniu na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą tranzytu wspólnotowego/wspólnego lub przy zamykaniu procedury tranzytu wspólnotowego/wspólnego, zgodnie z art. 398 i art. 406 Rozporządzenia Wykonawczego;

4) w pozwoleniu na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą tranzytu TIR lub przy zamykaniu procedury tranzytu TIR, na podstawie art. 19 i art. 49 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencja TIR) z dnia 14 listopada 1975 r. (Dz.

Urz. UE L 165 z 26.06.2009, str. 3, z późn. zm.) oraz zgodnie z art. 454a Rozporządzenia Wykonawczego.",

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Miejsca uznane w pozwoleniach, określonych w ust. 2 pkt 3 i 4, są uznawane przez organ celny jako miejsca uznane, w których towary niewspólnotowe uprzednio objęte procedurą tranzytu zamkniętą w tym miejscu, mogą zostać przedstawione organom celnym, w celu objęcia procedurą celną lub czasowym składowaniem.”;

4) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Przepisów § 4, § 9 ust. 1 i 2 oraz § 12 nie stosuje się w przypadku miejsc, o których mowa w § 5 ust. 2.”;

5) w § 7:

a) w ust. 2:

- uchyla się pkt 2,
- dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) numer Wspólnotowego Systemu Rejestracji i Identyfikacji Podmiotów Gospodarczych (EORI);”,

- uchyla się pkt 3,

b) w ust. 3 uchyla się pkt 1,

c) ust. 7 i 7a otrzymują brzmienie:

„7. Do wniosku o uznanie miejsca, w którym czynności przewidziane przepisami prawa celnego mają być dokonane jednorazowo, nie dołącza się dokumentów, o których mowa w ust. 3 pkt 3 oraz planu sytuacyjnego i opisu warunków, o którym mowa w ust. 3 pkt 2. Wnioskodawca powinien złożyć dodatkowo pisemne oświadczenie o spełnieniu warunków określonych w § 3 ust. 1.

7a. Do wniosku o uznanie miejsca nie dołącza się dokumentów, o których mowa w ust. 3 pkt 4, w przypadku gdy wnioskodawca posiada świadectwo, o którym mowa w art. 14a ust. 1 Rozporządzenia Wykonawczego.”,

d) uchyla się ust. 8;

6) uchyla się § 8.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

DIREKTOR
DEPARTAMENTU POLITYKI CELNEJ

Tomasz Michalak

www.inforflex.pl

DIREKTORA
DEPARTAMENTU CELNEGO

[Signature]
29.08.11

Uzasadnienie

Nowelizacja rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego (Dz. U. Nr 97, poz. 967 z późn. zm.) podyktowana jest potrzebą odbiurokratyzowania niektórych obowiązków związanych z uznawaniem miejsc, a także uporządkowaniem niektórych regulacji, np. związanych z uznawaniem miejsc w pozwoleniach ma stosowanie różnego rodzaju uproszczeń, o których mowa w § 5 ust. 2 rozporządzenia.

Zmiana zawarta w § 1 pkt 1 projektu polega na rozszerzeniu katalogu podmiotów mogących wnioskować o uznanie miejsca, w którym wykonywane będą czynności związane z wywozem, przywozem i tranzytem towarów o znaczeniu strategicznym o przedsiębiorców posiadających świadectwo AEO S (tj. świadectwo bezpieczeństwa i ochrona) lub AEO F (tj. świadectwo uproszczenia celne / bezpieczeństwa i ochrona), o których mowa w art. 14a ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993, str.1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 6, str. 3, z późn. zm.) zwanego dalej „Rozporządzeniem Wykonawczym”, poprzez dodanie w § 2a zmienianego rozporządzenia pkt 3. Poza tym, doprecyzowano katalog towarów, których ww. rozszerzenie dotyczy. Katalog ten obejmuje:

- towary niebezpieczne, o których mowa w *Umowie europejskiej o międzynarodowym przewozie drogowym towarów niebezpiecznych* (ADR), sporządzonej i opublikowanej w Genewie w dniu 30 września 1957 r. oraz w innych umowach dotyczących przewozów kolejowych, lotniczych i morskich,
- towary przekraczające swoją wielkością i masą dozwolone prawnie normy przewidziane dla określonych rodzajów transportu,
- towary wymagające specjalnego pakowania zabezpieczającego przed uszkodzeniem w transporcie, które bezpowrotnie utraci swoje funkcje w przypadku przeprowadzenia rewizji.

Doprecyzowano również w dodanym ustępie 4, iż czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być wykonywane w miejscu uznanym, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 wyłącznie przez przedsiębiorców posiadających świadectwo, o którym mowa w art. 14 a ust. 1 lit. c lub c Rozporządzenia Wykonawczego w swoim imieniu i na swoją rzecz lub na rzecz innych przedsiębiorców posiadających również ww. świadectwo.

Należy zaznaczyć, że świadectwo AEO F lub AEO S mogą uzyskać przedsiębiorcy spełniający warunki określone w art. 14 h – 14 k Rozporządzenia Wykonawczego, tj. warunki związane m.in. z przestrzeganiem wymogów celnych i dysponowaniem odpowiednim systemem zarządzania ewidencjami oraz wprowadzonymi odpowiednimi standardami bezpieczeństwa i ochrony.

Należy zauważyć, iż w przypadku obrotu towarami strategicznymi wymagane jest przede wszystkim respektowanie przepisów odrębnych, tj. przepisów Unii Europejskiej o charakterze antyproliferyjnym oraz przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. 2013 r. poz. 194). Wymogi nakładane ww. przepisami muszą być egzekwowane w odniesieniu do każdej czynności kwalifikowanej przez ustawę jako obrót towarami o znaczeniu strategicznym.

Zmiana zaproponowana w § 1 pkt 2 w zakresie ust. 3 ma na celu odformalizowanie czynności poprzez pozostawienie organom celnym większej swobody przy określeniu elementów zapewniających wyodrębnienie miejsca uznanego od pozostałej części terenu, mając na uwadze specyfikę danego terenu oraz możliwe do zastosowania środki. Natomiast w ust. 4 doprecyzowano przypadki, w których organ celny może odstąpić od żądania spełnienia warunków określonych w ust. 2 lub 3 zmienianego rozporządzenia.

W § 1 pkt 3 lit. a poszerzono katalog przesłanek do uznania miejsca poprzez dodanie pkt 7. Celem zmiany jest umożliwienie bardziej liberalnego podejścia do uznawania miejsc – tj. branie pod uwagę również ważnego interesu osoby ubiegającej się o uznanie miejsca.

Zmiany zaproponowane w lit. b dotyczące nadania nowego brzmienia zawartym w ust. 2 punktach 1, 3 i 4 zmienionego rozporządzenia mają charakter redakcyjny. Ze względu na powołanie po raz pierwszy w układzie tekstu przepisów Rozporządzenia Wykonawczego w dodanym do § 2a pkt 3 i wprowadzeniu tam skrótu odpowiednio zmieniono brzmienie pkt 1. Zapisy pkt 3 i 4 zostały zmodyfikowane poprzez podanie obowiązujących nazw pozwoleń na uproszczenia, do których się odnoszą, zgodnych z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie wzorów formularzy stosowanych w sprawach celnych (Dz. U. Nr 166, poz. 995 z 2011 r., z późn. zm.).

Zmiana zaproponowana w lit. c w zakresie dodania w § 5 ust. 3 ma charakter doprecyzowujący. Celem jej jest wskazanie, iż miejsca uznane w pozwoleniu na uproszczenie przy zamykaniu procedury tranzytu wspólnego/wspólnotowego oraz na uproszczenie przy zamykaniu procedury tranzytu TIR są również uznawane przez organ celny jako miejsca uznane, w których towary niewspólnotowe uprzednio objęte procedurą tranzytu mogą zostać przedstawione organom celnym w celu objęcia procedurą celną lub czasowym składowaniem. Proponowana zmiana ma na celu aby w miejscach uznanych, o których mowa powyżej, istniała możliwość przedstawienia towarów (uprzednio objętych procedurą tranzytu) organom celnym celem objęcia ich m.in. procedurą celną w procedurze standardowej bez konieczności kolejnego uznawania miejsca.

Zmiana w § 1 pkt 4 ma charakter doprecyzowujący. Mając na uwadze, że objęcie procedurą celną z zastosowaniem procedury uproszczonej następuje z reguły po zakończeniu procedury tranzytu (upoważniony odbiorca), jak również iż towary objęte procedurą wywozu obejmowane są następującą po tej procedurze procedurą tranzytu (upoważniony nadawca) zakres czynności które mogą być dokonywane w miejscu uznanym w pozwoleniach, o których mowa w ust. 2 powinien być taki sam, bez względu na rodzaj pozwolenia, jeżeli dotyczy ono danego miejsca. Obecnie możliwość szerszego zakresu z uwagi na niestosowanie § 4 mają wyłącznie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej w miejscu oraz pojedyncze pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej w miejscu. Wprowadzenie przedmiotowej zmiany pozwoli stosować te same zasady w stosunku do wszystkich pozwoleń określonych w § 5 ust. 2 na tych samych zasadach. Ponadto w związku z uznawaniem miejsc bezpośrednio w pozwoleniach nie mają zastosowania do tych miejsc przepisy, o których mowa w § 9 ust. 1 i 2 oraz § 12 zmienianego rozporządzenia.

Zmiany zaproponowane w § 1 pkt 5 odnoszące się do § 7 zmienianego rozporządzenia podyktowane są potrzebą odbiurokratyzowania czynności związanych z uznawaniem miejsc. Mając na uwadze, iż podstawowym numerem stosowanym do celów identyfikacji przedsiębiorców w kontaktach z organem celnym jest numer Wspólnotowego Systemu Rejestracji i Identyfikacji Podmiotów Gospodarczych - EORI, w ust. 2 zmienianego

rozporządzenia uchylono punkty 2 i 3 dotyczące konieczności podawania statystycznego numeru identyfikacyjnego - REGON oraz numeru identyfikacji podatkowej NIP, a dodano pkt 2a dotyczący konieczności podawania numeru EORI.

Nowe brzmienie ust. 7 wiąże się uchYLENIEM w ust. 3 pkt 1. W ramach odformalizowania procedury, zrezygnowano również z konieczności przedkładania planu sytuacyjnego miejsca - w przypadku wnioskowania o jednorazowe uznanie miejsca do dokonywania w nim czynności przewidzianych przepisami prawa celnego.

Odstąpiono również od wymogu przedkładania wraz z wnioskiem dokumentów potwierdzających prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej w związku z możliwością ich pozyskiwania z innych źródeł dostępnych dla organów celnych, tj. z systemów teleinformatycznych funkcjonujących w administracji celnej, jak również z baz Krajowego Rejestru Sądowego oraz Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. W związku z powyższą zmianą, uchylono również ust. 8.

Nadanie nowego brzmienia ust. 7a zmienianego rozporządzenia związane jest z odstąpieniem od wymogu przedkładania wraz z wnioskiem dokumentów potwierdzających prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej.

W § 1 pkt 6 - mając na uwadze odformalizowanie procedur oraz skrócenie czasu postępowania, uchylono § 8 zmienianego rozporządzenia dotyczący konieczności przedstawienia opinii naczelnika urzędu celnego, właściwego miejscowo dla tego miejsca, w sprawie możliwości sprawowania dozoru i kontroli celnej w tym miejscu oraz obowiązku przedstawienia innych danych lub dokumentów. Opiniowanie miejsca powinno odbywać się np. w formie pomocy prawnej - zleconej bezpośrednio przez dyrektora izby celnej, do którego został złożony wniosek. Brak jest podstaw nakładania przedmiotowego obowiązku na wnioskodawcę. Dodatkowo należy zaznaczyć, iż organ celny w ramach prowadzonego postępowania zawsze może zwrócić się do strony o przedłożenie dodatkowych danych lub dokumentów niezbędnych do sprawdzenia określonych warunków.

Regulacje zawarte w przedmiotowym projekcie zmiany rozporządzenia obejmują swoim zakresem sprawy należące do kompetencji prawa krajowego i jako takie nie podlegają harmonizacji z prawem wspólnotowym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia, z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z 11a ust. 1 i 2 pkt 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.)

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Przedmiotowe rozporządzenie oddziałuje na podmioty wnoszące o uznanie miejsca oraz podmioty dokonujące czynności przewidziane przepisami prawa celnego w miejscach wyznaczonych lub uznanych przez organ celny.

2. Wyniki konsultacji społecznych

Przedmiotowy projekt zmiany rozporządzenia zostanie poddany szerokim konsultacjom społecznym. W ramach prowadzonych konsultacji projekt rozporządzenia zostanie ogłoszony poprzez publikację w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, jak również zostanie przesłany Radzie Konsultacyjnej Służby Celnej – powołanej jako organ opiniodawczy – doradczy w sprawach celnych przy Ministrze Finansów i zrzeszającej przedstawicieli przedsiębiorców.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przedmiotowe rozporządzenie może przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności gospodarki i będzie miało pozytywny wpływ na przedsiębiorczość.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Źródła finansowania

Rozporządzenie nie spowoduje obciążeń finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

pracownik właściwy w sprawie projektu:

Małgorzata Przysucha

ekspert Służby Celnej

Departament Polityki Celnej

Wydział Ułatwień i procedur Uproszczonych.

tel. 694-46-23

